

Senyores , senyors:

Estem a la recta final de la XXXII Assemblea General de la FATEC, i en nom de la Junta Directiva els vull agrair la seva presència, i sobretot la seva participació, tot reconeixent l'esforç que han tingut de fer al desplaçant-se, i en molts casos de llocs llunyans, i alguns amb transport privat, per estar aquí amb nosaltres per fer possible aquest acte.

Es evident que una Assemblea General en si, és un acte dens, en alguns moments possiblement atapeït, e inclús pot arribar a ser una mica feixuc, però sense cap mena de dubtes és l'acte més important del any per la nostra Federació, ja que tots els delegats i compromissaris aquí presents sou el nostre l'òrgan sobirà, i les decisions que s'han pres són el mandat que ens permetrà continuar treballant perquè els objectius que ens hem marcat els puguem assolir i presentar-los en les conclusions l'any vinent

Aprofitant l'oportunitat que tinc al concloure aquest acte, no els parlaré de la Fatec, ni dels seus projectes, inquietuds o anhels, (això ja ho hem fet abastament durant tot el mati), si m'ho permeten els voldria parlar de nosaltres, de la gent gran, i ho voldria fer en primer lloc compartint una reflexió

Sabeu que és la felicitat?. La felicitat es també fer-se gran. I sabeu perquè?, dons perquè tothom, repeteixo tothom, vol arribar a fer-se gran, i no hi ha ningú, ningú que es vulgui quedar a mitat del camí.

Per aquest motiu hem d'estar contents feliços i orgullosos d'anar posant anys, però no posar anys a la vida, sinó que el que hem de aconseguir es posar vida a aquest anys, i per fer-ho hem de continuar essent actius, tenint il·lusió i aportant tot els nostre saber i la nostra força per ajudar a aconseguir una família, una societat i un país millor.

Es important que tota l'experiència, i les vivències que ens ha donat la vida, les hem de saber transmetre als nostres fills i els nostres nets, com un "**valor**", aquets valors tant socials, culturals, ètics i morals perquè puguin ser unes persones millors i valorin la cultura del esforç dels més grans, igual que nosaltres ho vam rebre dels nostres pares

Actualment i com tothom sap, cada dia som més persones grans les que formem part de la nostra societat, ara estem arribant quasi 20%, i a mitjans de segle es calcula que serem més del 30%, es a dir que a Catalunya hi haurà uns dos milions i mig de jubilats, i a Europa al voltant de 80 milions de persones tindran més de 80 anys.

Per tant, hem de ser nosaltres mateixos qui ens hem d'organitzar per a construir un futur millor i a preparar-nos per afrontar-lo, amb valentia, coratge, i amb il·lusió, ja que d'això en depèn el nostre benestar, així com els dels nostres fills i nets.

Des de el reconeixement de la feina ben feta, que tots vostès estan portat a terme, a les seves Entitats de les que en son responsables. M'agradaria compartir algunes consideracions de coses que ens afecten:

- Hem de tenir molt clar que davant la Societat les persones d'edat,.... primer de tot som ciutadans de ple dret,... abans que persones grans.... i que aquesta

Societat no és pot permetre el luxe de prescindir de la nostra experiència, vitalitat i entusiasme, que tenim. I hem d'exigir que ens tinguin en consideració, en el moment de la presa de decisions de les coses que ens afecten directament a nosaltres.

- Per tant s'ha de potenciar i facilitar que totes les persones grans puguem ser actius i participatius, fent valer els nostres drets i llibertats. Envellint amb la millor salut física i mental, per perllongar viure independentment a casa i gaudir de la dignitat i qualitat de vida en la vellesa, i, fugint de les concepcions que ens vinculen a la retirada de la vida activa, a la malaltia i a la dependència.
- També, i no és menys important, hem de promoure accions per desenvolupar una imatge positiva de l'envelliment, no s'ha de prendre la vellesa com una cosa pejorativa, sinó que hem d'aconseguir que es prengui com al que és **“una vida plena d'experiències i de saviesa”**. I ens hem de revelar, a ser considerats com una carga per la societat, demostrant que podem fer moltes més coses a part de les de ser cuidadors dels nostres nets o persones dependents

I per acabar, i amb els seu permís els voldria fer un parell de recomanacions de coses que crec hem de tenir present:

- Una és: tenir cura de la nostra ment, de la mateixa manera que tots tenim cura del nostre cos (cada dia, ens rentem la cara, les mans, les dents, ens vestim i ens arreglem, ens alimentem). Però, fem al mateix per la nostra ment?, la majoria no ho fem, i també diàriament hauríem de fer exercicis per ajudar a la memòria (recordant cançons, poemes, fent mots encreuats, està en contactes amb altra gent, fent càlcul mental etc.) tot això ens pot ajudar a prevenir el risc de tenir demència.
- I l'altra es: aprofitant que avui es el dia europeu de les relacions intergeneracionals, voldria fer èmfasis, en que les hem de potenciar, per estar en contacte amb les persones de totes les edats, ja que és una ocasió per conèixer altres cultures, altres maneres de fer i de pensar, altres desitjos, inseguretats, pors i incerteses, i també altres maneres de conivir, per convertir-ho en experiències positives.

De tot el que he dit, potser algú de vostès es pot preguntar, i perquè ho hem de fer nosaltres tot això, jo els diria que ho hem de fer perquè hem de tenir projectes de futur, ja que sigui quina sigui la nostra edat, si tenim projectes per endavant els puc assegurar que no envellirem i només ho farem el dia que deixem de tenir projectes i il·lusions. Per tant els animo a mantenir-se actius a ser participatius i a fer pinya perquè entre tots, puguem aconseguir els objectius que ens proposem, i que els nostres descendents es sentin orgullosos de la nostra feina per la millora del benestar, que a la fi serà el seu.

Reitero el nostre agraïment i els emplacem a retrobar-nos el proper any

Josep Carné
Vicepresident